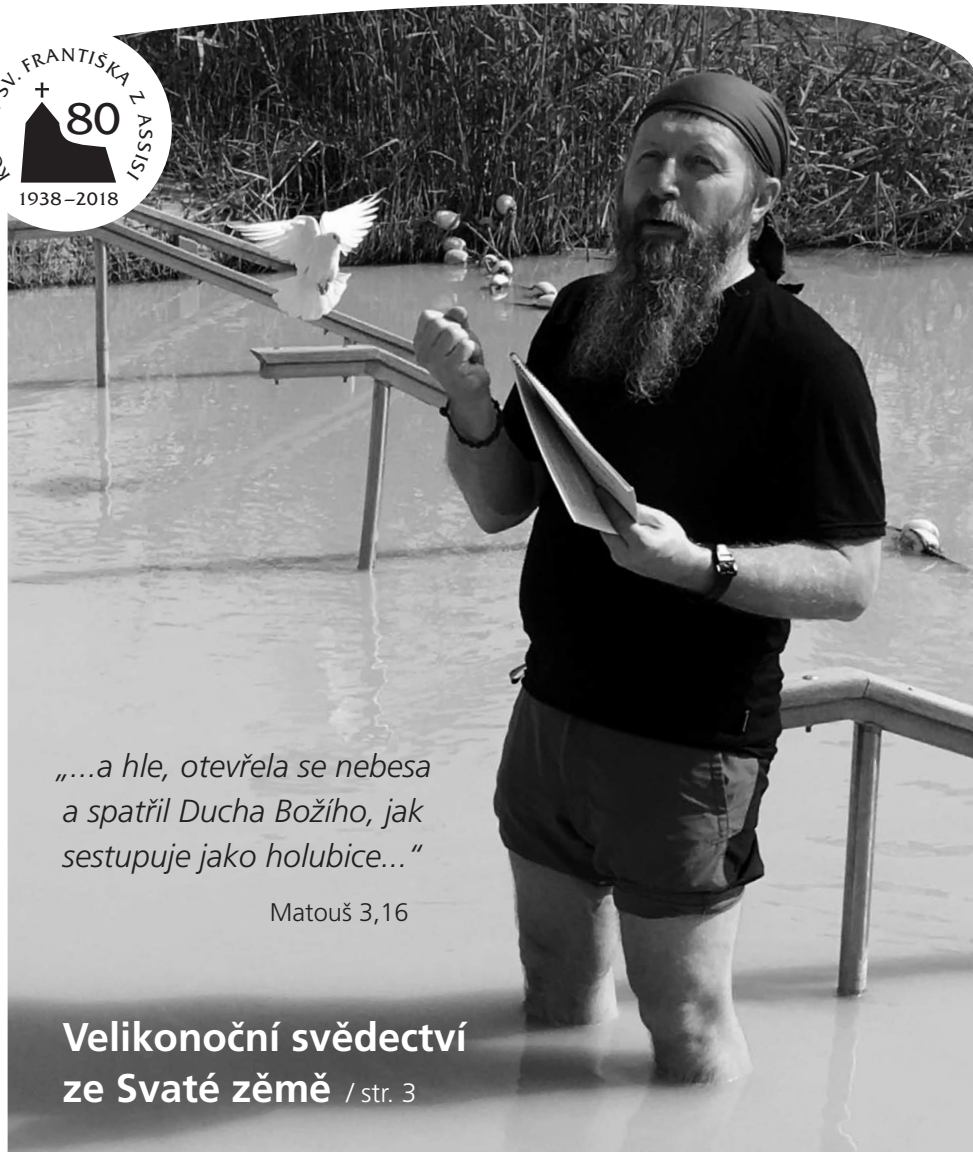

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2018

4

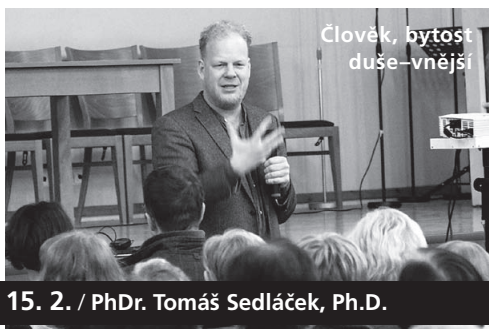
*„...a hle, otevřela se nebesa
a spatřil Ducha Božího, jak
sestupuje jako holubice...”*

Matouš 3,16

**Velikonoční svědectví
ze Svaté země / str. 3**

26. 1. / farní ples

Člověk, bytost
duše-vnější

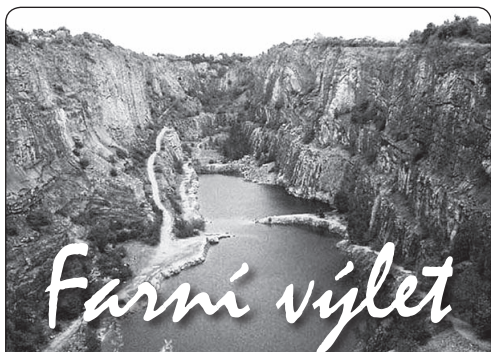
15. 2. / PhDr. Tomáš Sedláček, Ph.D.

Dramatický osud
P. Josefa Toufara

22. 2. / Miloš Doležal – „Čihošťský případ“

ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA
pomoc, nebo
nebezpečí?

8. 3. / MUDr. Štěpán Rucki, CSc.

Milí farníci, přátelé a ostatní,
zvu vás opět na jarní farní výlet.
Výlet jsem vybrala do rozkvetlého **Českého krasu**,
který je nejkrásnější v době vegetace. Pojedeme
vlakem do Karlštejna. Z Karlštejna půjdeme kousek
po silnici na Mořinu a brzy dojdeme po žluté
značce k lomům Velká Amerika a Mexiko.
Žlutá značka pokračuje kolem Malé Ameriky,
k Dubu Sedmi bratří. Dále půjdeme po červené
přes Královu studni až do Srbska.
Ze Srbska pojedeme vlakem do Prahy.

Trasa výletu je středně náročná, měří 12 km
(terén není vyloženě vhodný pro kočárky).

**Výlet se koná v sobotu 28. 4. 2018,
sraz v 8.45 hod. na Smíchovském nádraží
před pokladnami.**

Přijďte si s námi užít jarní přírodu a třeba poznat
nové lidi z farnosti. Vezměte klidně i své přátele.
Budete se těšit na společně prožitý den s vámi!

*Bližší informace budou na nástěnkách
v Kostele sv. Františka a v KCMT.*

Barbora Palečková

Sdružení křesťanských seniorů pořádá zájezd

**Broumov,
Police nad Metují, Hronov**

21. 4. 2018 • 7.00 hod.

Odjezd z parkoviště u KCMT na Hájích.

Návrat večer kolem 20.00 hod.

Cena 340,- Kč. Přihlášky a placení zájezdu
u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495
nebo jáhna Pavla Urbana – tel. 272 911 264

NĚKTERÉ VĚCI DOKÁŽE VYMYSLIT JEN PÁN BŮH

Matouš 3,1-17 *Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v Judské poušti: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ To je ten, o němž je*

řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!' Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylinky a med divokých včel. Tehdy vycházel k němu celý Jeruzalém i Judsko a celé okolí Jordánu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho v řece Jordánu křtít. Ale když spatřil, že mnoho farizeů a saduceů přichází ke křtu, řekl jim: Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata je v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.“ Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“ Ježíš mu odpověděl: „Připusť to nyní; neboť tak je třeba, abychom naplnili všechno, co Bůh žádá.“ Tu mu již Jan nebránil. Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: „Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.“

Je pondělí 12. 3. 2018. Právě jsem se v noci vrátil z doprovázení 50 lidí na novozákoním putování po Svaté zemi do Jeruzaléma a hned mi přijde fotka, kterou jednoduše popíši.

Tak si jen tak káži o křtu Ježíše v Jordánu (viz text nahoře + foto na obálce) a připravuji lidi na obnovu křestního slibu ve vodách Jordánu. Vysvětluji rozdíl mezi křtem Janovým a naším křtem ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého, který tkví v přítomnosti ducha Božího. A najednou se mi všichni začli řečtat jak „koně“. Rozumějte, oči vzadu fakt nemám. Pak pravil pan šéf CK Křížek, že je to objednané, že je to v ceně zájezdu – ještě větší smích, pak se podívám a nezbyvá mi než zasnout nad Boží vynalézavostí a laskavostí. A ta milovaná „zvěř“ poutnická

to ještě navíc vyfotila a mně nezbyvá než se s vámi o ten krátký okamžik podělit.

To, co bych byl však velmi rád aby zasáhlo, není jen prostota, citlivost a vynalézavost Boží. Nechme se tímto příběhem pozvat do vlastního srdce, abychom se připravili pravým radostným pokáním na naši velikonoční obnovu Křtu. Pokání, které je radostné, je to, co se těší z Boží blízkosti, nechává se zachránit Božím objetím, aby v Božím náručí byla naše nevěrnost uzdravena, abychom byli proniknuti znova mocí Božího Ducha. Nejde tady o nějakého holuba na fotce, ale o niterné obnovení chudoby ducha, tichosti ... jak jsme o tom rozjímali v blahoslavenstvích celý půst.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, radost, kterou zažíváme při slavení Velikonoc, kdy si znovu uvědomujeme, že díky Ježíšovu vítězství nad smrtí, máme i my svobodný přístup k nebeskému Otci, tak tuto radost chceme zažívat nejen ve Velikonočním oktavu. Ráda bych ocitovala slova sv. otce během promluvy Anděl Páně ze dne 17. 12. 2017: „Radost, kterou charakterizuje čekání na Mesiáše, se zakládá na vytrvalé modlitbě. Svatý Pavel říká „bez přestání se modlete“ (1 Sol 5, 17). Prostřednictvím modlitby můžeme navázat stabilní vztah s Bohem, který je pravým zdrojem radosti. Křesťanskou radost nelze koupit, plyne z víry a ze setkání s Ježíšem Kristem. A čím více jsme zakořeněni v Kristu, tím blíže jsme Ježíši a tím více docházíme vnitřního klidu i uprostřed každodenního protivenství. Proto křesťan, který se setkal s Kristem, nemůže být prorokem zkázy, nýbrž svědkem a zvěstovatelem radosti. Radosti sdílené s ostatními, nakažlivé radosti, která umenšuje námahy na naší životní pouti.“ Kéž je toto pravidelné setkávání s Ježíšem v modlitbě naším každodenním chlebem. Máme tu výsadu, že víme „jak na to“. Kdo netouží po štěstí a radosti? My víme, kde ji najít, a dokonce je v úplně jiné kvalitě, než nabízí tento svět a jeho lákadla. Nebudme hloupí a líní chodit k pravému zdroji.

Katka

...PÁN MŮJ A BŮH MŮJ

JAN 20,28

Jistě muselo být úžasné, když se Ježíš ukázal Marii Magdalské. Když ji pověřil důležitým úkolem, aby šla k apoštolům a oznámila jim radostnou zprávu: „Ježíš žije“. Každé Kristovo zjevení končí výzvou „jdi, jděte a oznamujte radostné evangelium všemu lidstvu“. Ježíš se ukázal nejen Marii Magdalské, ale také Petrovi, emauzským učedníkům a následně také jedenácti apoštolům, tak jak to popisuje evangelium. Ježíš je oslovuje: **„Proč jste rozrušení a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy. Vždyť jsem to já sám. Dotkněte se mě a přesvědčte se. Duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“** Pak jim ukázal ruce a nohy a pojedl s nimi. Jakmile spatřili rány na jeho těle, naplnila je radost a údiv. Tyto rány by i pro nás měly být útočištěm. Můžeme z nich načerpat pokoj pro svou duši a síly potřebné k tomu, abychom Ježíše následovali po všechny dny svého života. Ježíš je nám stále nablízku. Ježíš zůstává ve svátosti eucharistie. V této památné svátosti je skutečně a podstatně obsaženo tělo a krev spolu s duší a božstvím našeho Pána, celý Kristus. Tato Kristova přítomnost je skutečná a podstatná proto, že i po skončení mše svaté je Ježíš celý a celistvý přítomen v každé způsobe a v každé její části, tentýž Ježíš, který se narodil, zemřel a vstal z mrtvých v Palestině, a který sedí po pravici Boha Otce. Ve svatostánku se setkáváme

s tím, který nás vidí a zná. Můžeme s ním mluvit jako apoštolové, svěřovat mu své radosti i starosti. U něho nalezneme skutečný klid a pokoj, pro každou situaci našeho pozemského života.

A my víme, že Tomáš nebyl přítomen, když se Ježíš zjevil ostatním apoštolům. Ten, který při poslední večeři zcela prostě přiznal svou velikou neznalost: **„Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“** Apoštolové Tomáše hledali po celém Jeruzalémě, aby ho informovali, že viděli Ježíše. A když Tomáše našli, on jim vůbec nevěří. Dokonce tvrdí: **„Dokud neuvidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“** Ti, kteří s ním strávili tři roky a byli s ním spojeni tak silným poutem, Tomáše stále znovu všemožně přesvědčovali o této pravdě, která byla jejich radostí a jistotou. **„Viděli jsme Pána!“** Tomáš měl za to, že Ježíš je mrtev, že všechno skončilo. Ostatní vytrvale Tomáše ubezpečovali, že Ježíš žije, že ho sami viděli a slyšeli, že byli s ním. Jednejme i my, každý z nás podle jejich příkladu. Určitě můžeme konstatovat, že pro mnoho mužů a žen je Kristus v podstatě mrtev, protože pro ně nic neznamená, v životě s ním vůbec nepočítají.

Naše víra ve zmrtvýchvstalého Krista nás podněcuje, abychom takovým lidem šli naproti, abychom jim různými způsoby dosvědčovali, že Kristus žije,

že jsme s ním spojeni vírou a že dává našemu životu směr a smysl.

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „**Pokoj Vám**“. Potom vyzval Tomáše: „**Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku, a nebuď nevěřící, ale věřící.**“

Tomášova odpověď je projevem víry, nesmírné úcty: „**Pán můj a Bůh můj.**“ Podle církevní tradice Tomáš zemřel mučednickou smrtí pro víru v Ježíše Krista. Pánu Ježíši zasvětil celý svůj život. Ježíš Tomášovi řekl: „**Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.**“ Tento výrok se vztahuje na každého, kdo opravdu věří a tuto víru praktikuje svým životem.

Ježíšovo zmrtvýchvstání je výzvou, abychom svým životem dosvědčovali, že žije. Jednání křesťana má být plodem a vyjádřením lásky ke Kristu.

V prvních staletích se křesťanství šířilo zejména skrze osobní svědectví křesťanů. Radostnou zvěst

ohlašovali jednoduše a šířili ji ústně od člověka k člověku, od rodiny k rodině, mezi spolupracovníky, sousedy, v městských čtvrtích, na tržištích, v ulicích. Také dnes si Ježíš přeje, aby se rodiny, každé prostředí, staly místy, kde se bude předávat opravdová, praktizující víra. Jak je to s námi? Neměli bychom být více aktivní, odvážnější? Neměli bychom být obětavější? Jistě otázky k zamyšlení. Odpověď si musíme dát každý sám.

Váš jáhen Pavel Urban

„Nějbvětším zlem je nedostatek lásky: lásky k bližním, strašná lhostejnost k sousedovi, k těm, kteří žijí na okraji společnosti, k vykořisťovaným, chudým, starým.“

sv. Matka Tereza

ZPRÁVY Z KCMT

Milí přátelé,

veškeré plánované opravy hydroizolací na střeše terasy u sálu jsou již ukončeny a nyní již můžeme postupně definitivně opravit podhledy a omítky v suterénu budovy, v místech, kudy dříve dlouhodobě zatékalo.

Programu „Proč křesťané slaví Velikonoce“, který již několik let nabízíme dětem z blízkých základních škol, se letos zúčastnilo 9 tříd. Velmi bychom chtěli poděkovat dámám z naší farnosti, které se programu tentokrát ujaly, paní Monice Musilové, Blance Pitřincové, Blance Ledvinkové, Janě Friedové, Lídě Markové, Lýdii Murínové, Lucce Chlupové a Vlastě Hamalové. Tento program je krásnou příležitostí, jak přiblížit dětem křesťanské poselství Velikonoc. Nemalá část těchto dětí se tak poprvé v životě octne v kostele.

V dubnu vám třikrát nabídneme možnost přijít si do KCMT zatančit. Dvě taneční odpoledne se budou konat klasicky v neděli, pozvali jsme novou kapelu

Prague BuskMen, složenou z mladých nadšených hudebníků. Večerní tančírnou vám nabídneme také ve čtvrtek 12. dubna, které se zhostí hudební skupina Hvězdný prach. Pozitivně se naladit můžete také na velikonočním koncertě hudebního souboru Vivat Flauto. U těchto i u dalších programů v sále KCMT vám nabídneme občerstvení v naší kavárně CafeTerezie, přijďte si vybrat z nabídky lahodné kávy, dobrého vína a chutných dortů.

Přeji vám krásné prožití Velikonoční doby plné radosti z Kristova vítězství.

Karina Juráková,
ředitelka KCMT

CafeTerezie

OTEVÍRACÍ DOBA KAVÁRNY

Út 15.30–21.30 St 15.30–20.00

Ne 9.00–13.30 (dále v době programů)

Přijďte ochutnat novinky z naší nabídky:

dort Brownies, italský mandlový likér,
uzdravující tatranský čaj nebo slivovici z Beskyd.

V minulém čísle Fchodovin jsme opustili archanděly Gabriela, Michaela a Rafaela, kteří diskutovali o právě probíhajícím Stvoření světa. Bylo to pátou noc Stvoření, poslední noc v dějinách Vesmíru, kdy ještě neexistoval člověk. Atmosféra byla příjemná, archandělům se Hospodinovo stvoření líbilo. Jenže na konci Gabriel zvažněl a chystal se kolegy seznámit s něčím, co ho znepokojovalo...

NOC PÁTÁ

člověk

Gabriel vzal do ruky několik dokumentů, ale zase je položil zpátky. Spíš se snažil utřídit si myšlenky, než že by hledal nějaká fakta pro to, co chce svým přátelům sdělit.

„Víte, dneska jsem si dělal takovou malou inventuru. Vychází mi z toho... tedy není to na sto procent, ale vše tomu nasvědčuje... prostě zdá se, že Hospodin se chystá stvořit člověka!“

Michael vyskočil, až převrhl křeslo.

„Cože? Člověka? Proč proboha zrovna člověka?... Kdyby třeba velblouda nebo koně, to by byla krásná a ušlechtilá zvířata. Ale člověk?“

„Jen klid Míšo, nerad bych způsobil nějaký rozruch,“ snažil se přítele uklidnit Gabriel.

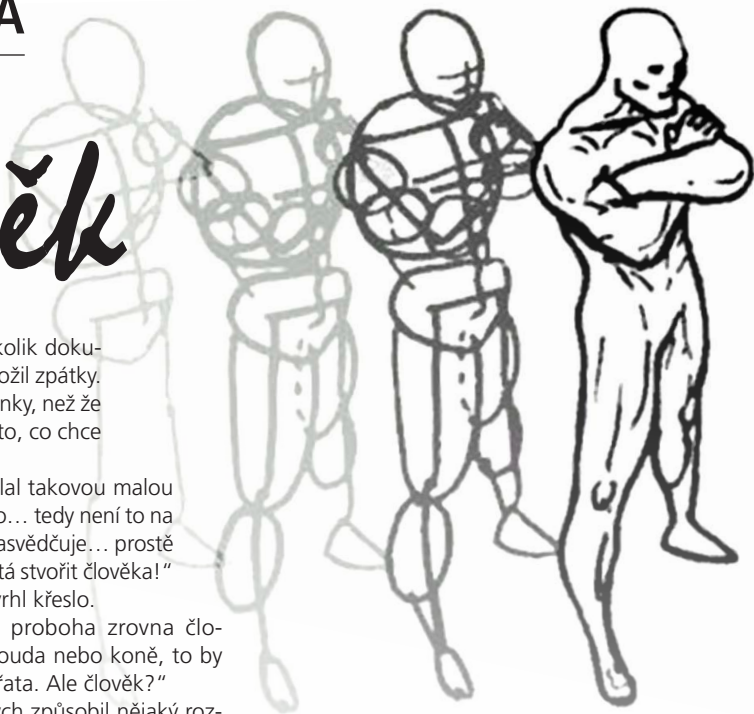
Michael zvedl křeslo, postavil ho opěradlem ke stolu, sedl si na něj obkročmo, bradu položil na opěradlo a tvářil se rozmrzle.

„Však právě kvůli tomu jsem vás pozval. Na ty velbloudy a koně asi taky dojde, ale to podstatné na celém Stvoření, to, proč se to všechno děje, kvůli čemu nebo spíše kvůli komu se to děje, to je téměř jistě člověk.“

Na Michaelovi bylo vidět, že ho ta zpráva rozhodila. Nervózně ťukal prázdnou sklenkou na desce stolu a usilovně přemýšlel. Zato Rafael seděl klidně, díval se kamsi mimo prostor a usmíval se.

„Tebe to, Rafaeli, nezneklidňuje?“ zamračil se na kolegu Michael.

„Víš, jak to tak poslouchám, tak mi to tak nějak zapadá do toho, co jsem viděl na Zemi, jak jsem o tom mluvil před chvílí... Možná, že to byl právě člověk, co mi na Zemi chybělo, co by zaplnilo to neurčité a dráždivé prázdno. Snad je to opravdu člověk, na co celá příroda čeká jako na své dovršení.“

„Jen jestli příroda nezmění názor, až tam ten člověk opravdu přijde,“ namítl trochu sarkasticky Michael.

Chvilí nikdo nemluvil, každý se snažil uspořádat právě nabyté poznatky.

Ticho přerušil Gabriel:

„Tak po tom, co říkal Rafi, se to zdá být jasné.“

Gabriel se opět posadil ke svým druhům. Jako by hledal slova pro další sdělení.

„Jenže to ještě není všechno, co jsem vysledoval. Z různých náznaků se dokonce zdá, že Hospodin chce stvořit člověky, vlastně by se asi mělo říkat lidi, dva. A každého trochu jinačím.“

Michael si najednou na něco vzpomněl:

„Zajímavé, teď si vybavuju, že jsem před nedávnem zahlédl u Hospodina v pracovně na stole nějaké náčrty. A vypadalo to docela dobře. Ale myslel jsem, že se Hospodin jen tak pro rozptýlení začal věnovat malířství, figurální kresbě. Vůbec mně nenapadlo, že by něco takového chtěl, jak bych to tak řekl... zhmotnit.“

Gabriel pokračoval:

„Abych se vrátil k těm lidem. On by měl být trochu větší, silnější, taky víc zarostlý. Ona tak nějak křehčí, ale zato o něco hezčí. Další anatomické odlišnosti nebudu podrobně rozebírat, to se sem teď nehodí. Ale rozdíly by měly být i ve fyziologii, psychice, sociálním chování a tak dále.“

Rafael najednou vstal a začal přecházet po místnosti, jak to měl ve zvyku, když chtěl říci něco delšího.

„Vím, pánové, že jako archandělé jste oba vysoce teologicky vzdělání. Přesto bych vám rád připomněl některé pravdy. Jak dobře víte, Bůh je láska. A láska potřebuje tvořit, však jsme toho právě svědky. Nebudu zabíhat do přílišných detailů, můžete si o tom přečíst v mé doktorské práci. Ale láska se potřebuje také sdílet, potřebuje být opětována. Proto asi ten člověk. Ale Hospodin zřejmě chce, aby se láska sdílela nejen vertikálně, mezi ním a člověkem, ale i horizontálně, mezi jednotlivými lidmi. A proto jich samozřejmě musí být víc. Tedy alespoň ti dva.“

Rafael si dolil sklenici, napil se a pokračoval.

„Pak je tu ještě jeden aspekt, ale to už je tak trochu moje spekulace. Možná, že chce Hospodin zavést či stvořit, nevím, jak bych to přesně vyjádřil, nějaký nový druh či snad spíše typ lásky. Vždyť dosud jsme stačili my andělé, duchovní bytosti, a mezi námi navzájem, včetně Hospodina, duchovní láska. Ale On teď stvořil hmotu a je velice pravděpodobné, ba téměř jisté, že i lidé budou vytvoření z hmoty, že budou mít hmotné tělo. Možná chce Hospodin zavést také jakousi hmotnou lásku. Nebo asi by bylo lepší říkat tělesnou lásku. Samozřejmě spojenou s tou duchovní. A na tu tělesnou lásku nám andělům, při vši účtě, jaksi chybí právě to hmotné tělo.“

Michaela to však příliš nepřesvědčilo: „Krásný řeči, to jo, ale už se v tom trochu přestávám orientovat. Já se na to dívám spíš pragmaticky. Stvořit Ona a Onu...“

Gabriel a Rafael se na něho překvapeně podívali, neboť mu moc nerozuměli. Michael si toho všiml:

„Říkal jsi přece, že to budou lidi dva, On a Ona. Předpokládám, že z gramatického hlediska se On skloňuje podle vzoru pán a Ona podle vzoru žena. Takže Hospodin chce stvořit Ona jako pána a Onu jako ženu.“

„Jenže On a Ona jsou zájmena.“

„Jenže ono je to jedno, Ona a On, žena a muž, lady and gentleman, prostě dva lidi, a ještě k tomu každý jiný, to není moc praktický. Tři, to je něco jiného. Jako například my. Taky jsme každý jiný, taky nemáme na všechno stejný názor. Když už to jinak nejde, můžeme hlasovat. Ale zkuste hlasovat ve dvou. To pak nevyhnutelně vede k násilí. Jen si to představte. Například budou mít volné odpoledne a tak se rozhodnou, že ho stráví společně. Jenže on bude chtít jít na fotbal a ona zase do kina. To se nedá objektivně rozsoudit. Když dojdou argumenty, není nic jednoduššího než toho druhého chytit za flígr a vysvětlit mu to ručně.“

Michael se při těch slovech rozhorlil, chytl Gabriela názorně za klopu saka a jako by mu chtěl jednu vrazit. Pak si to ale uvědomil, provinile urovnal Gabrielovi sako a zase si sedl.

Gabriel se uklidnil s leknutím a trochu ironicky řekl:

„Tak to naštěstí snad nehrozí.“

„Jak to, že ne?“

„V objednávkách ani fakturách jsem totiž zatím nenašel nic o nějakých šatech, botách, látkách a podobně. Takže to vypadá, že se to obejde, přinejmenším zpočátku, bez oblečení. A tedy i bez toho flígru.“

To už bylo na Michaela moc:

„No to je teda jedna zpráva lepší než druhá, s tím já opravdu nechci mít nic společného.“

Michael rázně dopil sklenici, vstal a namířil ke dveřím. Rafael ho však dohonal, vzal ho kolem ramen a klidně ho vedl zpátky.

„Ale Mišo, jsi přece archanděl, k tomu ještě kníže vojska nebeského. Takovej dobrák, že by ani...“ otočil se ke Gabrielovi: „Prosím tě, Gabrieli, mouchy jsou také součástí stvoření?“

„Ano, ty byly stvořeny dnes ráno.“

Rafael se otočil zpátky k Michaelovi: „No vidíš, dobrák, že by ani mouše neublížil. Přece nebudeš

hned házet flintu do žita. S tím oděvem to podle mého názoru nebude až tak horké.”

Všichni se zase usadili a Rafael pokračoval:

„Co se tedy týče toho oblečení, jsou tu především dvě hlediska, o kterých bychom měli uvažovat: zdravotní a morální. Nejprve to zdravotní. Může to člověku ublížit, když se bude po Zemi pohybovat, abych tak řekl, nahý? Nebude mu zima? Nenastydne? Nedostane úžeh? Dnes po večeri jsem si zašel do knihovny, abych se o Zemi dozvěděl více, přece jen jsem si ji odpoledne nestihl projít celou. Když chvíli počkáte, něco vám ukázu.”

Rafael odběhl do své kanceláře a vrátil se s podivnou barevnou koulí.

„Tohle jsem si, pánové, nechal udělat, abych měl lepší představu. Říkám tomu globus, je to zmenšený model Zeměkoule v měřítku 1:50 000 000.

Postavil globus na stůl a chvíli počkal, až si ho kolegové prohlédnou.

„Ono se to točí! To je fakt hustý!” překvapeně vykřikl Michael.

Rafael pokračoval.

„Myslím, že se na Zemi najde několik míst, která jsou i pro člověka bez šatů jako stvořená. Tak třeba Východní Afrika, okolí jezera Turkana nebo o kousek víc na jih Olduvajská rokle v Tanzánii,” ukazuje Rafael přátelům zmíněná místa na globusu.

„A nebo údolí řek Eufrat a Tygris, to je hotový ráj.”

Všichni tři si prohlížejí globus.

„Podívejte, tady je další ráj,” Gabriel ukázal na jedno místo ve střední Evropě. Naklonil se nad globus a slabikoval? „Če-ský ráj. A tady hned vedle Slo-ven-ský ráj. To by nebyla vhodná místa?”

„To už je příliš na severu, tam určitě bude v zimě sníh. Snad jedině v létě, že by tam člověk jezdil na dovolenou... Ale abychom přistoupili k tomu druhému hledisku, morálnímu. Pokud oba dva lidé, tedy muž a žena, budou manželé, což, jak tak znám Hospodina, nejspíš zařídí, pak to morálně bude také v pořádku, zvláště dokud budou jen dva. Takže absence oděvu bych se zase až tak moc nebál.”

Michael se však nevzdával.

„Myslím, že bychom měli, vzhledem k tomu druhému člověku, uvažovat ještě třetí hledisko – módní. A tam bych určité problémy viděl.”

Zdá se, že se situace díky Rafaelovým úsudkům přece jen trochu uklidnila. Jenže Gabriel ještě neprozradil úplně vše... Ale o tom zase příště.

Honza Zi

zprávičky
z Farní charity

V polovině března jsem byla na setkání vedoucích pracovníků terénních sociálních služeb, které poskytují služby na území hlavního města Praha. Hlavním tématem našeho rokování byly, to byste asi neuhádli, peníze. Mluvili jsme o tom, jak optimálně nastavit kritéria pro přidělování dotací a grantů, aby koloběh peněz byl průhledný a spravedlivý. Mluvili jsme o konkrétních aspektech terénních služeb. Samozřejmě se jednalo především o vytíženosti jednotlivých pracovníků. Pracovní doba se skládá z různých aktivit. Základ tvoří jednotlivé návštěvy a hlavním měřítkem vytižení zaměstnanců je právě doba, po kterou poskytují služby v domácnosti klienta. Do fondu pracovní doby patří i čas, který pracovníci stráví na cestách mezi klienty. Nesmíme ale zapomínat, že ke kvalitní službě patří i vedení dokumentace a pracovní tým se musí minimálně jednou týdně sejit k provozní poradě. Návštěvy u jednotlivých klientů jsou různé dlouhé a vytižení konkrétních zaměstnanců se potom odvíjí právě od toho, jaké služby mají na konkrétní týden naplánované. O vytižení a spravedlivém odměňování se u nás v organizaci mezi zaměstnanci diskutuje, co si pamatují. Ještě nikdy jsme nedospěli k závěru, který by uspokojil úplně všechny. Umíte si tedy představit, jak diskuse vypadá, když se sejdou zástupci různých organizací. Všichni sice poskytujeme stejný druh služby, každý máme trochu jiné klienty a odlišná provozní pravidla. Přesto musíme být schopní se dohodnout.

Když se řekne vytižení zaměstnanců v terénní službě, vybaví se mi takový obvyklý týden v našich službách. Návštěvy plánují vedoucí pracovníci koncem kalendářního týdne. Rozpis služeb je zaměstnancům k dispozici v pátek odpoledne.

Je pátek a kolegové dávají rozpis do sdíleného internetového programu. Máme jednu pracovníci v neschopnosti, její služby jsou rozdělené

mezi ostatní pracovníky. Všichni sténají, že toho budou mít hodně. V neděli odpoledne telefonuje dcera jedné z klientek, že maminku odvezli do nemocnice. Paní má návštěvu každý pracovní den tři hodiny. Rázem odpadá 15 hodin, kolegové přepisují služby a zveřejňují druhou verzi rozpisu na aktuální týden. Všem zaměstnancům nějaké služby odpadly a rázem je volněji.

Přichází úterní ráno a s ním telefonát jedné z pečovatelek, její syn se probudil s horečkou, jdou k lékaři, vypadá to na angínu a její následnou dvoutýdenní absenci. Sociální pracovníci ještě ani nestihnou rozdělit její úterní služby, když volá syn dalšího klienta, že se tatínek vrací z nemocnice a bude opět potřebovat služby. Během dopoledních hodin se narodí třetí verze rozpisu. Do terénu se musí vydat i někdo z vedoucích pracovníků, aby bylo možné uspokojit všechny klienty.

Ve středu se kupodivu nic neobvyklého nestane a provoz běží podle plánu. Ve čtvrtek přijde nemocná pečovatelka s ukončenou neschopenkou a domlouvá si návrat do práce od pondělí. Pracovnice, která ošetřuje dítě s angínou, telefonuje a diktuje sociálním pracovníkům dny, na které si sehnala hlídání a přijde do práce. Pečovatel hlásí z terénu, že jedné z klientek bylo zle a musel jí zavolat sanitku, je v nemocnici.

Kolegové ruší její služby do konce týdne. Začíná se pomalu rodit rozpis služeb na další týden.

A máme tu pátek, sociální pracovníci sbírají po zaměstnancích i klientech požadavky na následující týden. Zjišťují, kdo z hospitalizovaných klientů by se nám mohl vrátit domů. Rozpis služeb krátce po poledni spatří světlo světa. Všichni už se těšíme na víkend. V lepším případě se odpoledne rozejdeme do svých domovů a v práci zůstane pouze služba. V tom horším se něco stane, akutní úraz, onemocnění, nemocné dítě, úmrtí v rodině klienta, něco, s čím se nedá počítat dopředu, a vedoucí pracovníci budou muset začít plánovat zase od začátku. A tak to u nás běží, den za dnem a týden za týdnem.

Podobné věci zažíváme v terénních službách všichni, bez ohledu na organizaci, ve které pracujeme. Naše klientela je velmi křehká. Vytížení pracovníků kolísá, jsou dny, kdy nevíme, kde nám hlava stojí, a pak takové, kdy nemáme do čeho píchnout. Je těžké naše služby převést do čísel, podle kterých lze něco objektivně hodnotit a počítat. Jsem velmi ráda, že se nám v Praze s kolegy z ostatních organizací i úředníky magistrátu daří dobře spolupracovat a hledat optimální cestu k financování našich služeb.

Přeji všem slunečný duben.

Eva Černá

BLÍŽNÍ NENÍ TEN,
KOHO MÁM RÁD,
ALE KAŽDÝ, KDO PŘICHÁZÍ
DO MĚ BLÍZKOSTI.
A TO BEZ VÝJIMKY.

EDITH STEINOVÁ

Svědectví o hledání podstaty, SMYSLU

Vždy jsem už jako dítě měla vše, co jen jsem si mohla přát. Rodinu, zázemí, kamarády, značkové oblečení, cestování... tak bych si myslela – to je ONO. To, oč tu v životě běží. Mám všechno, tak musím být v životě šťastná. Z nějakého důvodu mi to ale nestačilo. Přesto všechno jsem si myslela, že je stále „něco víc“.

Víc věcí? Víc cest? Víc přátel? Víc zážitků?

To všechno. A ještě víc!

V dospívání pak začalo období „užívání si“. Zkusila jsem, co šlo – kamarády, mejdany, vztahy...

Odpověď na moje „myslím, že je něco víc“, pořád žádná.

Když v 26 letech skončil můj 4letý vztah s klukem, který byl pro mě jistotou, bylo mi jasné, že tudy cesta nevede.

Vydala jsem se po cestě jiné.

Řekla jsem si: „Když mi doteď nedal odpověď svět materiální, musí být odpověď, kterou hledám, duchovní. Tím začaly dva roky hledání v ezoterice, new age a seberozvojových seminářích. Sem tam nějaká odpověď přišla. Ale ta jiskřička naděje vedla nakonec do ještě většího zmatku a slepé uličky, nenacházela jsem nic, o co bych se mohla opřít. Pokračovala jsem dál. Chtěla jsem víc.“

V roce 2013 jsem se vydala do světa. S jednou krosnou na zádech a spoustou otázek. (V kanadské divočině přišla odpověď č. 1 – hula hoop. Plastová

obruč. Nevěděla jsem v tu chvíli co s tím, ale věděla jsem, že to je „ono“. Část mojí odpovědi. Tak jsem začala tančit, učit se a objevovat, co hooping všechno přináší.)

Do cesty mi pak přišla kamarádka, která byla věřící. Po všech těch materiálních i duchovních pokusech jsem byla připravená zkusit i to. Šla jsem s ní do církve a řekla si: „Fajn, to je v pohodě. Vy to říkáte takhle, na východě zas tak, ale všechno je to ve finále to samý. Jde hlavně o lásku.“

S tímhle postojem a s obručí v ruce jsem vyrazila zpátky do Čech. Začala jsem tu učit lekce hoopingu a jen tak pro radost jsem chodila v neděli do církve, protože mě to bavilo. V tu dobu se začaly prohlubovat moje těžké úzkosti, které mi bránily žít naplno. Vždycky jsem v sobě měla touhu žít, užívat si, radovat se, ale tyhle stavy ji ve mě co to šlo, dusily.

Díky obruči jsem se dala dohromady s neziskovkou Hoola for Happiness, která dělá taneční křesťanské projekty po celém světě. Byla jsem do toho nadšená, ale ten křesťanský rozměr šel mimo mě. Chtěla jsem jen tančit a dělat druhým radost.

Trvalo další rok, kdy jsem častěji a častěji zažívala těžké psychické stavy, až jsem se vzdala, odpověď asi nikdy nenajdu. Jednoho dne jsem seděla ve svém pokoji a psala si deník. Během 2 hodin byl tímhle způsobem skrz mě napsán rozhovor.

První otázka byla: „Kdo jsi?“

Odpověď: „Ježíš“.

Moje odpověď: „Cože!“

A tak, během 15ti stránkového dopisu z nebe přišla moje odpověď: „Důvěřuj mi. Miluji tě.“

Uvěřila jsem.

Ta odpověď, kterou jsem celý život hledala, přišla. Je živý, skutečný a má mě rád.

Od té doby začala nová cesta, plná zkoušek, překážek i pokušení. V roce 2015 jsem se rozhodla pro křest, začala žít aktivně v Církvi a, i když se navenek možná zas tolik nezměnilo, uvnitř se píše úplně nový příběh.

Bůh nám vždycky dává svobodu si vybrat. Je pak na nás se rozhodnout, vzít tuhle nabídku vážně a aktivně začít žít podle toho, kterou cestu si zvolíme.

Amen.

Jana

SV. GEMMA GALGANI / 1878–1903

ZACHVÁCENA ŽÁREM BOŽSKÉ LÁSKY

Narodila se 12. 3. 1878 nedaleko toskánské Luccy v severní části střední Itálie. Asi po měsíci se rodina přestěhovala do Luccy. Gemma byla velmi živá. Od útlého dětství byla vedena ke zbožnosti před křížem. Již v 7 letech byla prý biřmována. K prvnímu svatému přijímání šla v 9 letech. Předtím v září 1886 ji zemřela matka, po osmi letech ji zemřel bratr Gino a o tři roky později i otec. Rodina přišla o majetek. Gemma zůstala se dvěma sourozenci, o které se starala, ve finanční tísní. Sama prodělala i větší onemocnění, ale všechny zkoušky snášela s odevzdaností do Boží vůle a viděla v nich prostředky své vnitřní očisty.

V zimě 1898–99 onemocněla tak těžce, že všichni očekávali její smrt. Na přímluvu svaté Markéty Alacoque byla však 2. března náhle uzdravena. Dle jiných zpráv k uzdravení došlo po skončení devítidenní pobožnosti k Božskému Srdci, k níž ji vyzval pasionista sv. Gabriel Possenti, kterého si zvolila za patrona. Tato podání se shodným dnem uzdravení si nemusí protiřečit vzhledem k poslání sv. Markéty jako šířitelky účty k Božskému Srdci.

V červnu téhož roku, na svátek Božského Srdce, Gemma obdržela stigmata, viditelné Kristovy rány, které nosila na svém těle a účastnila se tak jeho utrpení.

Opakovaně prosila o vstup do řehole sester pasionistek, jejímž cílem je šířit účtu k utrpení Krista. S odkazem na nedostatečné zdraví byla vždy odmítnuta. V té době poznala i rodinu Gianniniů a s ní pak žila tři a půl roku. Během té doby projevovala vůči členům rodiny účtu a poslušnost. Účastnila se řeholních rekolekcí a byla

s pasionistkami alespoň v určitém kontaktu. V hospodářství konávala běžné práce, skromně se odívala a spokojila se s chudou stravou. Prožila řadu protivenství a muselo ji velmi bolet, když byla nějakou dobu považována za hysterku, ale nestěžovala si.

Byla obdařena velkými mystickými dary i trápena ďáblem. Její spiritualita spočívala ve věrném praktikování ctností. K nadpřirozeným zjevením, která ji provázela, patří vidění, rozeznávání duchů a extáze. Žila ve stálém vědomí Boží přítomnosti a v pozemském životě viděla přípravu na věčný. Těžkosti a utrpení snášela pro Boha a s touhou se mu podobat. Její trvalé spojení s Bohem v modlitbě i trpělivé nesení utrpení jsou vysvětlitelné jen láskou, která pronikala i do vši její činnosti.

Lidé za ní nakonec chodili pro rady a prosili ji o modlitby.

V dekretu o jejích ctnostech je psáno: „Vyznačovala se andělskou čistotou, opravdovou prostotou ducha a dokonalou

poslušností. Důvěřovala bez hranic Bohu. Dovedla velmi snadno vycházet se všemi, ať s těmi, kteří ji ostře kritizovali, anebo s jinými. Plála přímou panenskou láskou k nejsvětější Panně Marii, zvláště k Bolestné Matce pod křížem. Měla ve velké účtě i ostatní svaté a svého anděla strážného. I když žila na zemi, byla již ve spojení se svatými v nebi.“

Po prožitém Kristově utrpení, včetně jeho agonie, odešla následujícího dne ve vigilií zmrtvýchvstání za svým Snoubencem. Stížená láskou více jak nemocí. Proto má na náhrobním kameni nápis: „Byla zachvácená víc žářem božské lásky než svou nemocí.“

Po všech šetřeních a kritickém zpracování církev potvrdila nadpřirozený původ mystických zážitků Gemmy, jejichž původcem mohl být jedině Bůh. Její spiritualita spočívala ve věrném praktikování ctností. Proto byla v roce 1933 blahověřena Piem XI. a kanonizována roku 1940 Piem XII.

Cesta lásky Matky Terezy

14. Apoštolka nežádoucích

výňatek z dopisu určený spolupracovníkům

Nejtěžší nemocí dneška není malomocenství a tuberkulóza, ale spíše pocit nežádoucnosti a opuštěnosti ode všech. Největším zlem je nedostatek lásky a dobročinnosti, velká lhostejnost k bližnímu, který žije na okraji společnosti a je ohrožen vykořisťováním, vydríráním, chudobou a nemocí.

Jestliže se každá z nás stane spolupracovnicí Krista v chudých ulicích, bude moci chápat, co od ní společnost i Bůh očekává. Ať z ní Kristus vyzařuje a žije v ní svým životem a skrze ni v chudých ulicích. Ať jsou chudí při pohledu na ni přitahováni ke Kristu a zvou ho do svých životů. Necht' v ní nemocní a strádající naleznou skutečného anděla bezpečí a útěchy a nepatrný z ulic na ní lpí, protože jim připomíná přítele nepatrných.

Chudoba našeho života je tak nezbytná jako samotná práce. Jedině v nebi se dovíme, jak mnoho jsme dlužni chudým za to, že nám pomohli lépe milovat Boha.

15. Svaté přijímání

Ve svatém přijímání má Kristus vzhled chleba. Při naší práci má vzhled těla a krve. Je to týž Kristus. „Byl jsem hladový, byl jsem nahý, byl jsem nemocný, byl jsem bez domova.“

Úryvky na pokračování z knihy:

Malcolm Muggeridge: Matka Tereza z Kalkaty – Něco krásného pro Boha

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Ježíš je v době svátků obdivuhodně suverenní. Ozbrojenci v zahradě padnou na zem, když slyší Jeho "Já jsem"; oni poslouchají a zatýkaný Ježíš režíruje. Před veleknězem velmi troufale žádá vyslechnutí svědků obhajoby i obžaloby, jak je psáno v Zákoně. Před Pilátem se nekrčí a neprosí, ale klidně mu vykládá o povaze svého poslání a svého království. On totiž ví, odkud přichází a kam jde. Ví, jaký smysl měl Jeho život a jaký smysl bude mít Jeho smrt.

■ Pilát se bojí o sebe, a proto tvrdí, že není žádné absolutní pravdy, že každý máme tu svou a všechny jsou stejně dobré. Apoštol Petr se bojí o sebe, a proto v nádvoří zapomene, že chtěl za Ježíše položit život a že šel Mistra opravit v Jeho soudu o něm.

■ Velekněží zde klesají čím dál hlouběji. Nevejdou do pohanského domu, aby se neposkrvnili, ale neuvědomují si, že křivé svědectví v hrdelní při je v Božích očích poskvrňuje mnohem víc. Nestydí se udělat ze sebe nejhorlivější příslušovace okupantů a vytýkat jejich prokurátorovi nedostatek loajality. Svůj pád dovršují větou: "Nemáme krále, jen císaře." (*Podle "Myšlenky na každý den"*)

■ Bůh není muž, Bůh není žena, Bůh je láska. Bůh není Evropan, Bůh není Američan, není Afričan a ani Asiat, Bůh je láska. Bůh není křesťan, ani žid, ani muslim, Bůh není hinduista či buddhista, Bůh je láska. Bůh není příroda, Bůh není historie, Bůh je láska. (*Kurt Marti*)

■ Tak se nelekej: až příště budeš mít pocit, že s tebou Bůh nic nesvede, vzpomeň si, že: 1. Abraham byl příliš starý, 2. Sára byla neplodná, 3. Izák byl přehnaně důvěřivý, 4. Jákob byl úskočný, 5. Lea byla ošklivá, 6. Josef Egyptský prožil těžkou šikanu od své rodiny... (pokračování příště).

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milí farníci, mám pro vás radostnou zprávu: **JEŽÍŠ JE ŽIVÝ a nabízí život s Ním a v Něm každému.** Má to ale jeden háček. Dveře našeho srdce se otevírají zevnitř. Nikdo to za nás neudělá.

Ráda bych poděkovala všem, ještě jednou, všem, kteří přišli i přes padající sníh na DOBRODEN. Udělalo se hodně práce. Díky moc, že s sebou berete i děti. Ještě zůstalo hodně práce v okolí KCMT i sv. Františka, tak to budeme muset dohnat za lepšího počasí. Určitě k tomu zase bude i něco dobrého na zub.

Po práci sladká odměna

V tomto měsíci sice nebude „Zastavení u Matky Terezy“, ale můžete se těšit na taneční odpoledne a i jeden podvečer. Co se týká programu, tak se snažíme, co můžeme, vybírat takové věci, které by vás zaujaly a obohatily. Uvítáme vaše nápady a podněty.

Poslední pátek v květnu se naše oba kostely zapojí do NOCI KOSTELŮ. Pokud byste chtěli být součástí týmu, který tento večer chystá, tak uvítáme pomoc, hlavně v kostele sv. Františka. Určitě se nebojte, že by to bylo něco, co byste nezládli. V případě zájmu kontaktujte P. Michala Přívaru, který má v této věci přehled a rád vám vše vysvětlí.

Na podzim se chystá další velká sláva, která se sice zdá hodně daleko, ale aby vše proběhlo hladce, musíme mnohé řešit a domlouvat již nyní. Kostel sv. Františka bude mít osmdesáté narozeniny. Určitě i zde bude potřeba dostatek rukou a ochotných srdcí.

Zkrátka práce je dost a dost. Když budete mít chuť přidat svůj um, ruce, chuť, odhodlání, čas, tak budeme jen a jen rádi a půjde nám to lépe od ruky.

Krásné jarní dny plné NOVÉHO ŽIVOTA.

Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

FROST, Jack: Zakusit otcovo objetí.

Vydal KNA, Kč 349,-

Autor otevřeně popisuje své setkání s Bohem i to, jak radikálně proměnilo jeho manželství, rodinu i duchovní službu. Současně odhaluje problémy, které mohou člověku bránit prožívat důvěrný vztah s Bohem jako milujícím Otcem. Tato kniha, která vychází z osobní zkušenosti a opírá se o Písmo, zavede čtenáře hluboko do Boží přítomnosti, v níž se mu může dostat toho, po čem celý život volal – zakusit Otcovo objetí.

EKMÁN, Ulf – EKMANOVÁ, Birgitta:

VELKÝ OBJEV, naše cesta do katolické církve.

Vydal KNA, Kč 299,-

V životním hledání manželů Ekmanových sehrála důležitou úlohu slova svaté Brigity Švédské: „Pane, ukaž mi svou cestu a dej mi ochotu se po ní vydat.“ Své obrácení prožili jako mladí v prostředí luterské církve. Ulf se stal pastorem. Roku 1983, po návratu z pobytu v USA, založil v Uppsale biblickou školu a vzápětí první sbor církve SLOVO ŽIVOTA. Zatímco se kostely ve Švédsku vyprazdňovaly, jejich církev se dynamicky rozrůstala. Biblická škola v Uppsale formovala zástupy pastorů a kazatelů z mnoha zemí světa. Nejprve se Ekmanovi silně vymezovali vůči tradičním církvím, především vůči církvi katolické, avšak léta studií pramenů a mnohá setkání s „probuzenými“ katolíky v nich vyvolala změnu smýšlení. Proces hledání trval dlouhých dvacet let. Krátce poté, co Ulf oslavil šedesátiny, se manželé rozhodli požádat o přijetí do římskokatolické církve. Jejich krok pochopitelně vyvolal bouřlivé reakce po celém světě.

AUGUSTYN, Józef SJ:

O lásce, manželství a rodině.

Vydala, CESTA, Kč 180,-

Polský kněz a psycholog nabízí ve své knize rady týkající se lidských vztahů. Jak řešit konfliktní a zamotané vztahy, jak milovat svého bližního ve specifických situacích, abychom mu neublížili, přitom nesnižovali sami sebe a měli skutečnou lásku podle Kristova příkladu, o které mluví apoštol Pavel v 1. listu do Korintu. V odpovědích se odráží jeho dlouholetá činnost a zkušenost z oblasti duchovního doprovázení a psychologické praxe.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / DUBEN

www.mc-domecek.cz

PRAVIDELNÝ DOPOLEDNÍ PROGRAM

- Po / 8.00–12.00 / **Školička Sluníčko**, pravidelný program pro děti od 2 let bez účasti rodičů.
- Út / 9.00–12.00 / **Otevřená herna**.
- St / 9.00–12.00 / **Otevřená herna, od 10.00: Hrátky s batolátky** (do 18 m.) – bez přihlášení.
- Čt / 9.00–12.00 / **Otevřená herna, od 10.00: Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (dětí od 18 m.) – bez přihlášení.
- Pá / 9.00–12.00 / **Otevřená herna, od 10.00: Čas na pohádku, od 10.30: Šikulové** – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů či prarodičů – bez přihlášení.

V DUBNU CHYSTÁME TYTO AKCE:

- **BURZA** – pátek, 13. 4. – příjem zboží, sobota, 14. 4. – prodej, pondělí 16. 4. – výdej neprodaného zboží a výplata za prodané. U nás koupíte oblečení, hračky a další věci pro děti za příznivé ceny. Vstup je zdarma. Pokud máte zájem věci po svých dětech prodat u nás na burze – napište si o specifický kód prodejce a o další informace o podmínkách prodeje na burzadomecek@ymca.cz nebo volejte na 773 993 985.

Startuje nový program v MC Domeček

ČESKOSLOVENSKÉ ODPOLEDNE

Vždy 1. a 3. STŘEDU v měsíci a to v čase /16.30–18.30/. Přijďte si popovídat, zazpívat písničky, přečíst pohádku. Vstupné je pro tento měsíc dobrovolné. Na program se není třeba předem hlásit.

- Út / 17. 4. – zajímavá přednáška na téma SPÁNEK U DĚTÍ. Přednáška je součástí herny (10.00 – 12.00), přijďte se svými dětmi. Doporučujeme se předem přihlásit. Cena přednášky je 80,- Kč, v ceně je zahrnut i poplatek za hernu.

Připravujeme pro Vás i další témata sledujte naše facebookové <https://www.facebook.com/MCDomecek/> a webové stránky mc-domecek.cz

VOLNÁ MÍSTA V TĚCHTO KURZECH

- Pilates – Po / 12.20–13.10.
- Angličtina pro děti Čt/ 16.10–16.55 (4–6 let), 17.10–17.50 (6–8 let).

V dalších kurzech na doptání, ale pokud to jde, přijímáme.

PRAVIDELNÉ ODPOLEDNÍ KURZY:

- **ANGLIČTINA** pro děti: úterý 14.15–15.00 (10–11 let, 4.–5. třída) a 16.30–17.15 (4–6 let).
- **ANGLIČTINA** pro děti: čtvrtek 16.10–16.55 (4–6 let), 17.10–17.50 (6–8 let).
- **PILATES** / každé pondělí 12.20–13.10. Cvičení pro všechny věkové kategorie. Jednorázové vstupné 100,- Kč, předplatné 85,- Kč.
- **ANGLIČTINA pro dospělé** / mírně pokročilí: pondělí 18.15–19.15, středně pokročilí: každé úterý 17.30–18.30, konverzace: 18.45–19.45. Cena za lekci 90,- Kč, jednorázově 100,- Kč
- **FRANCOUZŠTINA** – středa 14.30–15.30
- **MONTESSORI PRACOVNY** pro rodiče s dětmi 1,5–3 roky každou středu 15.30–16.20 a pro děti 3–6 let v pátek 15.30–16.20. V páteční lekci je hodně volných míst, více informací na mcdomecek@praha.ymca.cz nebo na tel.: 773 993 985.

Pokud máte zájem vy nebo vaše děti a chcete navštívit některý z odpoledních kurzů ve 2. pololetí školního roku 2017/2018, neváhejte a napište nám na mcdomecek@praha.ymca.cz

PORADNY:

- Po / 9.00–10.00 / **Laktační poradna** (nutno objednat na tel. 604 572 712), 100 Kč.
- Út / 9.30–11.0 / **Poradna efektivního rodičovství** (nutno objednat na tel. 608 708 786), zdarma.
- St / 18.00–19.30 / **Poradna přirozeného plánování rodičovství** (nutno objednat předem na ppr.por@seznam.cz) zdarma.
- Čt / 11.00–12.00 / **Poradna těhotenství a porod** – MUDr. Hana Belošovičová, PhD. (nutno objednat předem na e-mailu: poradnamcdomecek@seznam.cz), zdarma.

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz
nebo www.facebook.com/MCDomecek
na tel.: 773 993 985
Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **9. 4.** (pondělí) od 19.30 hod v KCMT – **setkání společenství Hnutí folokláre**. Slovo života na duben: „*Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný.*“ (Jan 6, 47) Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Biblické hodiny.** Setkání probíhají **každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka**, kromě posledního úterý v měsíci, kdy jsou společně chvály v kostele, a kromě prázdnin. Srdečně zve P. Michal Privara.
- **Setkání Život z víry.** Probíhají **každou středu od 19 hodin ve farním sále** s jáhnem Pavlem

Urbanem. Probírá se výklad Vyznání víry podle Tomáše Akvinského. Pro zájemce, kteří se chtějí blíže seznámit se základy křesťanské víry. Pomůcky tužku a sešit na poznámky s sebou.

- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené se koná **ve středu dopoledne** od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V dubnu se sejdem 4., 11., 18. a 25. 4. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Páteční dopolední setkávání – každý pátek v 9 hod. bohoslužba slova v kapli KCMT**, po ní následuje společné posezení ve foyer. Srdečně zveme! Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **5. 4. – Zastavení u Matky Terezy se nekoná**
- **8. 4. / 15.00–18.00 – Taneční odpolední čaj.** K tanci a poslechu hraje PragueBuskMen. Těšit se můžete na populární, filmové, jazzové a swingové melodie. Vstupné pro jednotlivce 80,- pro pár 150,-
- **8. 4. / 16.00 – Rodinná keramická dílna – Roztoldivná zvířena.** Čeká nás modelování z hlíny, sochařské ztvárnění zvířecího motivu. S sebou pracovní halenu a dobrou náladu. Cena 100,-Kč na osobu.
- **9. 4. / 16.00 – Historie křesťansko-demokratického hnutí v Čechách a na Moravě** s JUDr. Ing. Jiřím Karasem. (Sdružení křesť. seniorů).
- **12. 4. / 18.00–21.00 – Podvečerní tančírna.** K tanci a poslechu hraje „Hvězdný prach“. Vstupné pro jednotlivce 80,- pro pár 150,-.
- **16. 4. / 16.00 – Jarní koncert VIVAT FLAUTO a smíšený sbor GAUDIUM**, soubor zobcových fléten Vivat Flauto a jeho host smíšený pěvecký sbor Gaudium, ZUŠ Kladno, Moskevská. Vstupné dobrovolné
- **22. 4. / 15.00–18.00 Taneční odpolední čaj.** K tanci a poslechu hraje PragueBuskMen. Těšit se můžete na populární, filmové, jazzové a swingové melodie. Vstupné pro jednotlivce 80,- Kč pro pár 150,- Kč.

SENIORSKÁ KERAMIKA – tedy přátelská setkání nad hlínou. Jednou za čtrnáct dní se scházíme v pondělí dopoledne **mezi 10.30 a 12.30** a spolu tvoříme a spolu pobýváme. Lekce jsou specifické zaměřením na jemnou motoriku prstů a rukou, které modelování z hlíny procvičuje. Tvorba je zde možná volná i podle tématu. V lekcích nahlédnete do základů keramického řemesla: naučíte se, jak s hlínou pracovat tak, aby vás poslouchala, jak vytvořit misku, květináč i kachel, jak keramiku glazovat. Je možné si i vyzkoušet, jak se točí na hrnčířském kruhu. **9. 4., 23. 4., s sebou:** pracovní halenu a dobrou náladu. **Rezervace** je nutná – na telefonu **603 281 864** nebo po emailu **janadomsova@gmail.com**. **Cena:** 100 Kč za jednu lekci.

ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ V KCMT

Pro děti 8–14 let: Čt 17.45–18.45

Pro dospělé: Po 9.15–10.15, Čt 19.00–20.00

Blíží informace: erdule@gmail.com

INZERCE

■ **Přijmu do podnájmu** na dobu neurčitou věřícího muže (není podmínkou). Zařízený pokoj, společné prostory, internet, tel. signál aj. Jedná se o pražskou lokalitu Jižního Města. Výše nájmu a ostatní podmínky – osobně. Volejte tel. **724 224 213**.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / DUBEN

- **Všeobecný úmysl:** aby ti, kdo nesou odpovědnost za teorii a řízení hospodářství, měli odvahu odmítnat ekonomii vyřazování a nerovnosti a uměli otevírat nové cesty.
- **Národní úmysl:** za rodinná a farní společenství, aby napomáhala kladným odpovědím na Boží volání.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575 / 6800 • farnost 19-9362170227 / 0100

Příští uzávěrka bude 15. dubna 2018

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2018 / ročník 17

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design